

Huldiging OLS 2023 in Gouvernement aan de Maas, 27 september 2023

Welkom in Maastricht, welkom in het Gouvernement aan de Maas. Welkom in Nederlands Limburg. Ja, ALWEER in Nederlands Limburg.

Wat zou ik het mooi vinden, **eerlijk** vinden als de schutterijen en hotemetoten van deze kant van de grens de huldiging van de winnaars van het OLS weer eens in **Hasselt** mochten meemaken. Er zijn zo'n 30 Belgische schutterijen onderdeel van de Oud Limburgse Schuttersfederatie. Je zou zeggen dat het weer een keertje tijd zou worden. De laatste keer was immers in 2017, toen de wereld er nog heel anders uit zag.

Ik blijf het overal en altijd herhalen. Het OLS is een uniek cultureel evenement. Juist omdat het een volksfeest is dat **geen grenzen** kent. Belgisch en Nederlands Limburg zijn – een beetje naar boven afgerond - zo'n 200 jaar los van elkaar, maar als het op gemeenschappelijke tradities aankomt zijn West en Oost in geen eeuwigheid te scheiden.

Als het gouverneursschot bepalend was geweest, dan waren we vandaag wél in Hasselt geweest. Eerlijk is eerlijk: Jos Lantmeeters mikte in Born net een beetje beter dan ik. Er stond op dat moment ook een stevige wind en net op het moment dat ik aanlegde, kwam de zon door en zag ik het allemaal niet zo scherp meer. Maar alleez, dat zijn excuses. Ik ga het volgend jaar beter doen.

Volgend jaar, in 2024, zijn we samen te gast in Nederweert. De laatste kavelrondes waren bloedheet en bloedstollend. De nek-aan-nek-race met Sint Urbanus Maasniel eindigde tenslotte, diep in de middag, in het voordeel van de schutters van Sint Antonius uit Nederweert: Leon en Frits Jeurnink, Lieke, Leanne en Hans Reijnders en Leon Puynen. Jullie brachten D'n Um naar Nederweert, onder toezicht oog van een enorme mensenmassa. Die jullie, terecht, een warme thuiskomst gaven.

Van harte gefeliciteerd met deze prachtige prestatie. En die felicitatie is natuurlijk ook voor de nummer 2, ik noemde ze al even, Sint Urbanus uit Maasniel. En de nummer drie, Sint George uit Simpelveld.

Voor ik de winnaars officieel in het zonnetje ga zetten, sta ik graag nog even stil bij de wereldprestatie die afgelopen jaar geleverd is in Born. BIEIJN IN BOR, zo luidde het OLS-motto van Sint Martinus.

Knoop het goed in je oren, Sint Antonius: de ware winst van het winnen van het OLS is niet het schieten van de meeste *bölkes* en *d'n Um* mee naar huis nemen. Maar wél: samen dat bijna anderhalve eeuw oude feest te mogen organiseren – én vieren – dat is oprecht goud waard. Dat maakt iets los; dat verbindt; en maakt minder bekenden tot vrienden. Welke gemeenschap gun je dat niet. Zeker in tijden dat we elkaar af en toe dreigen te verliezen.

De schutterij en de gemeenschap van dat dorp in het smalste stukje van Nederland hebben een ongelofelijk applaus verdiend.

Beste leden van Sint Antonius, opgericht op 31 augustus 1952, kermis-maandag in Nederweert. De laatste keer dat het OLS in Nederweert plaats vond, is nog niet zo gek lang geleden, in 2007. Nu hebben jullie *d'n Um* weer te pakken.

En daarmee komen jullie in een bijzonder en exclusief rijtje: jullie zijn de derde schutterij in de geschiedenis die *D'n Um* voor de tweede keer wint. Chapeau, op naar de drie!

Jullie hebben dus de eer om het volgend OLS te organiseren, inclusief het goud dus voor Nederweert als gemeenschap.

Maar vandaag mag ik daar nog aan toevoegen: een **groot zilveren Koninklijke Medaille**, namens koning Willem Alexander. Hij was hier vorige week nog en ik mag u de hartelijke gelukwensen overbrengen. Dit is wel een ander exemplaar, overigens: de vorige keer in 2006 stond Koningin Beatrix daar nog op, nu Willem-Alexander zelf.

Van mijzelf krijgt u de **bronzen gouverneurspenning**, námens de Provincie Limburg. Overigens zonder mijn afbeelding erop. Daar wordt aan gewerkt :)

Twee medailles dus, als blijvende herinnering aan die topprestatie van zaterdag 8 juli 2023; een datum om nooit te vergeten!